

Twee weken na de laffe aanslag op Camp Liberty

Het is inmiddels alweer twee weken geleden deze laffe aanslag. De late reactie op dit vreselijke gebeuren kan ik uitleggen met het volgende.

Ik heb al 10 jaar een hele lieve Iraanse vriendin die 23 jaar geleden haar land moest ontvluchten vanwege het regiem aldaar. In al die 23 jaar heeft zij zich niet veilig gevoeld hier in Nederland.

Haar vlucht werd mede bepaald door het dood martelen van haar oudere zus en broer door dit regiem. Nu op 9 Febr. J.L. kreeg zij te horen dat er weer een broer was overleden in kamp Liberty in Irak. Het betreft het zevende slachtoffer welke twee dagen na de aanslag aan zijn verwondingen is overleden.

Ook nu vrezen wij weer hetzelfde scenario "uit het oog uit het hart" zoals in 2009 en 2011. Heel veel medeleven en propaganda maar er wordt verder niets mee gedaan.

Kan iemand zich voorstellen van het verdriet en de frustratie welke zich bij mijn vriendin afspeelt. Wij zijn al twee weken bezig om haar te troosten, maar het zit te diep. De totale komedie die op het internationale politieke veld speelt en waar iedereen intrapt terwijl er 3100 mensen in de cel zitten in kamp "Liberty".

De weerstand die deze mensen en hun families ondervinden over de hele wereld kent zijn weerga niet. De z.g.n. wel geïnformeerde journalisten van NRC next of van Trouw schudden een verhaal uit hun mouw en het wordt gepubliceerd, maar of het de waarheid is wat zij schrijven is niet belangrijk. Deze mensen worden niet alleen door het Iraanse regiem vervolgd, nu ook door de V.N.(Martin Kobler) welke een wel heel doortrapte rol speelt met zijn vrouw en zijn Duitse vriendin van de groene partij.

Ik kan inmiddels een boek schrijven over het aangedane onrecht van deze mensen maar dat is hier niet functioneel.

Reactie door s.timmers — vrijdag 22 februari 2013 @ **17:46**

Bron: Weblog Harry van Bommel